

יוזם הצלת יהודים אלא במזימה! - מלחמה לעלייה!

נאום גולדה מאירסון

של הישוב כולו התרכזו סביב מנהיגיו והפגין את האחדות היהודית. מהות מאבקנו

מאבקו של הישוב היה חמיד מאבק נגד ביצות מדבריות, גבעות סלעים, מלחמתו היתה חמיד מלחמת בניה ותקומה, והיום המאושד ביותר של הישוב בחדשים האחרונים היה בהקימו שתיים-עשרה נקודות חדשות בנגב, לו היינו שומעים בעצות אחרים, לא היינו בונים גם את לגליל, הישוב ממשיך בהקמת נקודות חדשות הקולטות יהודים במספר רב והולך, אם נאלץ להילחם בגזירות הבלתי חוקיות המנסות להכריח את תפוחנו לעזיבה ולהתישבות, נלחם בצער רב ובלב כבד מתוך הכרה שזוהי חובתו היסודית של כל יהודי וציוני, לקרוע את גזירותיו של החוקים הבלתי חוקיים והבלתי ימוסי רעים, ואם אי אפשר יהיה לבטלם בכוח הסברה, צריך יהיה להשתמש באמצעים אחרים, יהנה זה פשע אם לא נחשוב על דרכים אחרות, מחובתה של כל הנהלה ציונית לפעול מתוך אחריות כלפי התגורר עה כולה, ואם היא תמצא את זה לטוב, להעמיד את עצמה אפילו בסכנת בקורת, הגיע הזמן כי היהודים יבינו שעליהם לזמוך אך ורק על כוחותיהם ולא להיות תלויים באומות אחרות.

בסיימה את דבריה אמרה הנואמת, כי בעקבות דיוני הקונגרס (א) יגדל מספר לאניות שיביאו עולים, (ב) ענין הנגב הוא רק ראשית התישבות הגידחים למען ארץ ישראל, על הקונגרס להופיע בפני העולם מתוך אחדות מאב-סימאלית.

באזל, 12 (ס"א). ג. מאירסון, הגנה בחום לב על המנהיגות הציונית, ואמרה: מותר לנו למתוח ביקורת על מנהיגינו, אבל למנהיגות הזכות לעשות פעולה מהירה

באזל, 11 (מיחוד, לדבר) מאת לגב). ההגלות הויכוח בקונגרס העלתה את הקוץ גדש לגובה הקונגרסים הגדולים, גולדה מאירסון חישמלה את האולם, ביחוד דיבר רה על שני הנסיים שהתרחשו לציונות: עמידת גידהי המחנות וה"צברות" שלנו, שעמדו במבחן הגדול של המאבק, הויכוח הכללי יימשך לפי החלטת הנשיאות, 18 שעות, שחולקו בין כל הסיעות.

באזל, 11 (פאלקור), בשעה 7 בערב קמת גולדה מאירסון ונתנה בלשון ברורה תיאור נאמן של המצב בארץ ישראל, שהוא לדעתה גרוץ משהיה בוסן מן הזמנים פליטים משתלחים מהארץ בידי חיי לים שגוייסו על מנת לשלול מהיהודים את העצמאות המצומצמת שכבשו לעצמם אחרי מאבק קשה, היא הכריזה, כי הפיר קוח על העליה צריך להיות בידי היהודים והדרישה למדינה יהודית, אין בה מצום הכרות מטרה סופית, אלא היא צורך דחוף להצלת היהודים, הצלתם לא תיתכן במשטר הספר הלבן והיהודים למודי הנסיון יודעים גם יודעים שאינם יכולים להיות תלויים בזרים, אשר האינטרס היהודי אינו קרוב ללבם, בצער ציינה, כי אפילו לא כל הציונים מעריכים את הצורך הדחוף בפתרון לא התלטות פאר ריס הן שקבעו את פני הדברים שניומאן דיבר עליהם, אלא באוין מתח עוד זמן רב קודם קו מבדיל בין ציונים ולא ציונים, בין קיצונים ומתונים, הנואמת מקדמת בברכה את המיכתם של יהודי אמריקה ב"הגנה" ומציגת את החשיבות הרבה של "החלוץ" כי אלמלא "החלוץ" לא היתה "הגנה", יחדות אמריקה משר לימה עתה את אשר החסיירה בעבר בתמיכה במאבקו של הישוב על זכויותיו הצודקות, היא קראת ליהדות אמריקה, מאבק הישוב על זכויותיו הצודקות הוא מאבק למען בניכם ובנותיכם" (תשואות). העולים יעלו

בציינה את מסירותו של הנוער היהודי הארצישראלי להצלת אתל המבקשים מקי לט, בארץ, הצהירה הנואמת, כי העלייה תימשך בכל התנאים, היהודים לא גרעו מפני המאורעות האיומים של התקדש האחרון, היא טונה ליהדות בכל רחבי תבל להעלות את מאת האלף באניות שונות, בשעה שהממשלות מוסיפות לדון באמצעים להפריע את העלייה.

הישוב התלכה סביב ההנהגה בענין מאורעות 29 ביוני אמרה, כי הממשלה זממה לשבור את יוחו הלוחמת של הישוב, בנסותה להרוס את אמצעי השלטון העצמי היהודי, אבל היא נוכחה עתה לדעת, שנחלה כשלון חרוץ, רק חלק קטן של הישוב, חלק מבודד ומבוטל הרים את קולו נגדנו, אבל רצונו המאורגן

רה על אחריותה היא ולקבל התלטת תיר בית, שאם לא כן לא יוכל שום מנהיג לעי בוד ולפעול, אני קוראת לקונגרס להחית מאוחד מסביב למטרת היסוד - הקמת יהודית מורחבת בארץ ישראל כולה, (ג) על הקונגרס להפגין שהוא עומד מאחורי המאבק המאורגן של הישוב, (ד) יש להר- חיב את החינוך הציוני על פני כל הארצות, (ה) יש להקים ארגוני "החלוץ" במדינות השונות, יש להכשיר ולחנך את הנוער במחנות המדינה היהודית בימינו, בדברה על העי תיד הפוליטי של ארץ-ישראל הכריזה: אין אנו רוצים לא במנדט בריטי, לא באמריקאי לא ברופסי ואף לא במנדט קיבוני של האומות המאוחדות, אנו רוצים במנדט של האומות היהודית.